

8.76x13.31	1	עמוד 15	הארץ - כותרת	08/03/2018	62609141-9
בנימין זאב הרצל - בהקשר לציונות - 80790					

מכתבים למערכת הארץ

היתה גזענות, נכון

בתגובה על "אל תקראו רחוב על שמו" מאת רון כחלילי ("הארץ", 2.3)

רון כחלילי דורש שלא לקרוא רחוב בתל אביב על שם אריה גלב-לום בגלל דברים שכתב בשנת 1949 על עדות המזרח ותימן. אני רוצה לומר לכחלילי משפט אחד: אתה מנסה לדוג במים עכורים.

ישראל היתה מדינת הגירה כשהאבות המייסדים הגיעו מאירופה, ומול עיניהם עמד חונו של הרצל ("אלטנוילנד"), שרצה דגם של מדינה אירופית מודרנית. מאידך, בן-גוריון הבין שיישוב קטן לא יחזיק מעמד מול מיליוני ערבים, והחליט לקלוט את יהודי המזרח וצפון אפריקה. כחלילי מדבר על הנימה הגזענית המתנשאת, אבל כואב נראה מהיכן הם הגיעו. רוב מדינות המזרח וצפון אפריקה קיבלו אז עצמאות והיו מדינות נחשלות. בתימן לא היתה אוניברסיטה ובעיראק היתה בכגדד אוניברסיטה ברמה מאוד נמוכה, שנוסדה בין מלחמות העולם. לא שמעתי על אוניברסיטה בלוב. את מוסדות ההשכלה הגבוהה בארץ הקימו יוצאי גרמניה ופולין (טכניון, העברית) והמרצים הגיעו ממדינות בעלות תשתית השכלתית של כאלף שנה.

תשאלו אותי אם היתה בערות? כן, היתה. בהרבה תחומים המזרח פיגר, לעתים במאות שנים, אחרי אירופה. תשאלו אותי אם היתה גזענות בארץ? היתה גם היתה, ודי לקרוא את "1949 – הישראלים הראשונים" מאת תום שגב. לעניות דעתי, היא נבעה מהתנגשות תרבויות שטרם למדו לחיות אחת עם השנייה. אך בניגוד לארה"ב, ששם השחורים היו צריכים להמתין יותר מ-150 שנה לקבלת זכויות שוות, בני עדות מזרח נקלטו פה היטב בצבא, בממשלה, בכנסת ובבית המשפט העליון – וקשה למצוא היום ילדים שנולדו להורים מעדה אחת. כבן לעדות מזרח אספר שעליתי ארצה לפני 67 שנים. הייתי עם הורי שלוש שנים במעברת תלפיות. הורי עמלו לפרנסתם והעניקו לנו חינוך טוב שאיפשר לנו להסתדר בחיים. איני מצליח לראות את השחור משחור שרואה כחלילי.

שלמה חלימה, נס ציונה